

Aproximació a la Teologia

V.T.R.

Estic ben segur que no-més llegir el títol d'aquest escrit molts de vosaltres passareu pàgina. I és de comprendre. La paraula teologia ja per si sola vos pot sonar a quelcom avorrit, dens i de que, si de cas, és per als capellans i prou.

Els qui heu arribat fins ací permeteu-me unes ratlles i veureu que aixó de la teologia no és una matèria tan llunyana com sembla.

En explicar-la sempre s'acostume a comparar-la

amb la filosofia (quina altra també! Tingueu paciència) ja que ambdues persegueixen un mateix objectiu: conèixer el principi, els fonaments de tot, investigar sobre els grans temes de sempre: el món, Déu, l'ànima... Però hi ha una diferència fonamental entre la filosofia i la teologia: la primera és un saber racional i tothom pot veure la seva lògica. Recerca per la raó i des de la raó. Totes aquelles demostracions que estan fora de la pura raó queden excloses. En canvi la teologia no és un

saber racional ha que parteix de la certesa sobre la vinculació amb allò que podríem anomenar l'absolut o el misteri i que, per al cristianisme, és el propi Déu. Allò que sabem o sabem des de Déu mateix a través de mites, paraules, tradicions, llibres...

Ara ja podem fer una primera descripció del que és la teologia: fer teologia serà reflexionar sobre la paraula que ens arriba d'aquest Déu. Per tant cal demostrar que la fe és RAONABLE, però no RACIONAL donat que el misteri (Déu) sempre superarà la raó. La teologia tracta de Déu i de les seves obres a través de la Revelació. La raó ajudarà a conèixer millor aquestes veritats revelades. Així tenim que el filòsof ha d'ésser un home raonable, crític, exigent mentre que el teòleg ha d'ésser obedient a unes autoritats sagrades i a unes dades històriques.

El filòsof sempre s'inte-

rroga sobre tot; al teòleg ja li venen donades les dades. El que ha de fer és desenvolupar-les i actualitzar-les. El filòsof vol contemplar la veritat; el teòleg vol fer la veritat i progressar en el camí de la salvació.

Fent una definició una mica més complerta direm que la teologia pretén ser una reflexió metòdica sobre la veritat revelada per Déu.

Déu no és revela per a que nosaltres coneguem quí és Ell sinó que la Revelació és una paraula i un esdeveniment donat a l'home i per l'home. La veritat de Déu és per a la nostra salvació. Tota teologia, doncs, és antropològica: per l'home en la seva condició humana.

Així la teologia no és només per als capellans sinó per a tots aquells que creiem en un Déu (Alá, Jahvè...) com a sentit fonamentador últim. Si ens ho parem a pensar una mica, això ens implica a quasi tots.

EL MERCAT COMÚ I L'AGRICULTURA

Agustí Escolí Agut

La crisi latent entre agricultors i ramaders, té els seus orígens desde la data de la nostra entrada al Mercat Comú. Es va comentar que com seqüela de la nostra incorporació a Europa, diversos sectors de l'economia es vorien afectats, especialment l'agricultura i la ramaderia. Els auguris s'han complert, patint el camp una llarga època de "vaques flaques" i vorejant la desaparició.

Des d'els temps de Franco, quant començaren les importacions massives dels Estats Units fins a hores d'ara, ningun govern ha defensat amb tenacitat al sector agrari.

En la trist realitat actual,

amb la venda de cereals, el agricultor perd diners; a l'àrea frutícola impera la ruina davant les minvades recaptacions; el mateix ocorre amb els fruits secs i sector vinícola, els quals tenen dèficit també insuperable.

Fa uns anys les finques es valoraven a preus altíssims, a pesar de lo qual eren de venda fàcil. Avui ens trovem en que eixes finques no tenen cotització ni venda. El pas del temps, a partir del nostre ingrés al Mercat

Comú, ha portat la ruina per a la nostra camperola.

La major part de les terres estan ermes i sols es veu desolació i abandó. També aquest any s'ha vist afectat el cultiu del taronger, la bajoca i l'abercoc, amb preus insignificants, que de persistir impediran la continuïtat d'aquestes explotacions.

Eixe conglomerat d'homes i dones pobladors dels nostres camps, que porten molts anys lluitant tenaçment per a forjar el benestar i progrés de les nostres terres, necessita avui comprensió i ajuda per part dels nostres governants, per a impedir que aquets sacrificats camperols tinguin que abandonar les seues terres.

Pluja a Les Coves i València des de 1982 a 1992

	VALENCIA	LES COVES
1982	711	650
1983	320	551
1984	406	343
1985	277	273
1986	581	462
1987	502	740
1988	390	820
1989	978	952
1990	428	613
1991	700	713
TOTALES	5.743	6.639